



Advies

nummer 2013 Z-34

26 februari 2014

Klacht betreffende het optreden van het bevoegd gezag en de schoolleiding naar aanleiding van ernstige vernielingen door vandalisme in het gebouw van de school.

Volgens klagers heeft de directeur van de school ten onrechte de naam van hun zoon doen uitlekken als pleger van vernielingen die op school hebben plaatsgevonden. Hij heeft zich derhalve schuldig gemaakt aan smaad.

Voor de Commissie is niet in voldoende mate vast komen te staan dat het optreden van de directeur de oorzaak is geweest van een geruchtenstroom die ten nadele van de zoon van klagers heeft gewerkt.

Volgens klagers heeft de bestuurssecretaris zonder de ouders te horen beslist dat het bevoegd gezag de tegen de directeur van de school ingediende klacht niet in behandeling zou nemen.

Naar het oordeel van de Commissie kon de bestuurssecretaris tot de gevolgtrekking komen dat het afdoen van de onderhavige klacht niet eenvoudig zou zijn.

De Commissie verklaart de klacht deels gegrond en deels ongegrond.

Naar aanleiding van de klacht van de heer K1 en mevrouw K2, ouders van de minderjarige L, gewezen leerling van de Basisschool S, die door de Stichting X in stand wordt gehouden,

tegen: de heer A1, directeur van de basisschool S, en
de heer A2, bestuurssecretaris van de Stichting X,
beiden aangeklaagden,

heeft de Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs (de Commissie) het volgende advies uitgebracht aan de Stichting X:

1. Het verloop van de procedure

Voor de loop van het geding verwijst de Commissie naar de volgende stukken, waarvan de inhoud als hier ingevoegd is te beschouwen:

- de brief van de ouders van 10 december 2013 met producties,
- het door de ouders ingevulde vragenformulier van 19 december 2013 met producties,
- het door de A1 opgestelde verweerschrift van 3 februari 2014 met productie,
- het door de heer A2 ingediende verweerschrift van 3 februari 2014,
- de brief van de heer A1 van 13 februari 2014 met productie.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden op 26 februari 2014 te Eindhoven.

2. De klacht

2.1 Blijkens de inhoud van de overgelegde stukken en hetgeen ter zitting uiteen is gezet, luidt de klacht als volgt:

De heer A1 heeft ten onrechte de naam van L doen uitlekken als pleger van vernielingen die op Basisschool S hebben plaatsgevonden. Hij heeft zich derhalve schuldig gemaakt aan smaad.

De heer A2 heeft zonder de ouders te horen beslist dat Stichting X de tegen de heer A1 ingediende klacht niet in behandeling zou nemen.

2.2 De ouders hebben het volgende aan hun klacht ten grondslag gelegd:

Op maandag 18 november 2013 bleek dat er het afgelopen weekeinde tengevolge van vandalisme ernstige vernielingen waren aangebracht in het gebouw van Basisschool S. Daarvan is aangifte gedaan.

De heer A1 heeft door zijn uitlatingen in het dorp P de gedachte doen postvatten dat L, geboren op 29 november 1998, een van de daders is. Hij heeft namelijk op de dag waarop de vernielingen waren ontdekt en nog voordat de politie onderzoek had kunnen verrichten, telefonisch contact met de ouders geprobeerd te krijgen en toen een boodschap ingesproken waaruit zijn verdenking jegens L bleek. Daarmee heeft de heer A1 blijk gegeven van een negatieve vooringenomenheid.

Daarnaast heeft hij enige tijd later in een regionaal dagblad uitspraken gedaan, waaruit men kan afleiden dat hij L als een van de verdachten beschouwt.

Door de geruchtvorming in het dorp hebben derden aan L en zijn ouders gevraagd of L de dader is.

De ouders achten de heer A1 verantwoordelijk voor de geruchtenstroom die over L is ontstaan. Zij kwalificeren diens handelwijze als smaad.

De ouders wensen dat de heer A1 publiekelijk zijn excuses aanbiedt voor het besmeuren van L's naam, wanneer de werkelijke daders opgespoord zijn.

De ouders hebben hun klacht in eerste instantie binnen de organisatie van Stichting X aan de orde gesteld. Zij hebben haar voorgelegd aan de heer A2, bestuurssecretaris. Deze heeft zonder de ouders te hebben gehoord op 4 december 2013 schriftelijk aan hen medegedeeld dat de klacht niet in behandeling kan worden genomen, zolang de zaak onderzocht wordt door de politie.

Met een dergelijke reactie heeft de heer A2 zich bevooroordeeld betoond. Hij had zich op zijn minst van het verhaal van de ouders op de hoogte kunnen laten stellen.

3. De standpunten van de verweerders

De heer A1 heeft aangegeven dat hij op maandagochtend 18 november 2013 een aanzienlijke schade in Basisschool S heeft aangetroffen, die het gevolg was van vandalisme en/of vernielingen. Hij heeft toen meteen de politie gebeld.

Op nagenoeg hetzelfde tijdstip heeft de heer A1 telefonisch contact gezocht met de ouders van kinderen die in dat weekeinde op het schoolplein waren gesignaleerd door omwonenden, onder wie een leerkracht van Basisschool S.

Hij heeft daarbij voor de ouders van L een boodschap ingesproken met het verzoek terug te bellen. De andere ouders heeft hij op dat moment niet kunnen bereiken.

Inmiddels was de politie met haar onderzoek begonnen. Daaruit bleek dat de omvang van de schade veel groter was dan in eerste instantie werd aangenomen. Bij het politieonderzoek paste het niet dat de heer A1 zich eveneens met een onderzoek naar de toedracht zou bezighouden. Met de politie werd afgesproken dat hij geen nadere mededelingen zou doen over de vernielingen. Hij kon L's moeder, toen die later terugbelde, dan ook geen uitleg geven over wat er met betrekking tot de gebeurtenissen speelde.

De grote hoeveelheid vernielingen bij en aan basisscholen in de gemeente P2, waren van dien aard dat de regionale pers daaraan aandacht heeft besteed. De heer A1 is in dat verband ook geïnterviewd. Dat uit het bewuste artikel de identiteit van een of meer verdachten af te leiden zijn, is te betreuren. Dat is niet beoogd. Namen zijn niet genoemd. Het is eveneens te betreuren dat de officier van justitie heeft gemeld de zaak te seponeren wegens onvoldoende bewijs.

Dat L als mogelijke dader genoemd zou zijn, wordt ten stelligste ontkend. De ouders kunnen niet verwachten dat excuses worden aangeboden voor uitspraken die niet gedaan zijn. Een geruchtenstroom over een mogelijk daderschap van L kan ook uit een bron afkomstig zijn waarvoor de heer A1 niet verantwoordelijk gesteld kan worden, zoals facebook.

De heer A2 heeft naar voren gebracht dat L sinds enkele jaren geen leerling meer is van Basisschool S. Of de ouders te beschouwen zijn als klagers in de zin van de klachtenregeling die voor de Stichting X geldt, is dan ook ten zeerste de vraag. L's ouders hadden in het schooljaar 2013/2014 ook geen andere kinderen op Basisschool S.

Voorts heeft de heer A2 als inhoudelijke verweer aangevoerd dat zijn reactie op de klacht van de ouders niet bedoeld was als een definitieve weigering om de klacht in behandeling te nemen. Getracht is duidelijk te maken aan de ouders dat de klacht niet in behandeling genomen kon worden, zolang het onderzoek van politie en justitie nog liep. Het bestuur van de Stichting X zou in die tijd niet tot de door de ouders gewenste waarheidsvinding kunnen overgaan.

4. De beoordeling door de Commissie

4.1 De bevoegdheid van de Commissie en de ontvankelijkheid van de ouders

De Commissie acht zich bevoegd om de klacht te behandelen, nu de Stichting X is aangesloten bij de Commissie.

Voor zover het verweer van de heer A2 inhoudt dat de klacht niet ontvankelijk is, omdat zij geen kinderen meer op Basisschool S hebben, wordt dit verweer gepasseerd. De klachtenregeling van de Stichting X geeft in artikel 1 sub d aan ouders van gewezen leerlingen het recht om te klagen. In het bewuste artikel wordt niet als vereiste gesteld dat de klacht betrekking heeft op handelingen of gedragingen die dateren uit de tijd dat de kinderen van die ouders nog als leerling waren ingeschreven op de school.

De ouders kunnen worden aangemerkt als klager in de zin van de klachtenregeling die voor Basisschool S geldt en kunnen derhalve in hun klacht worden ontvangen.

4.2 De beoordeling van de klacht

De verklaringen van de ouders enerzijds en die van de heer A1 zelf anderzijds over wat hij (telefonisch) aan uitlatingen heeft gedaan, lopen op wezenlijke punten uiteen en kan in het bestek van deze klachtbehandeling niet worden vastgesteld.

Toen de heer A1 L's ouders telefonisch benaderde, was de omvang van de aangerichte schade nog niet bekend. De politie had toen nog niet gezegd dat zijzelf de regie van het onderzoek zou voeren. De heer A1 kon in dat stadium redelijkerwijze de opvatting zijn toegedaan dat op hem de taak rustte om de toedracht te achterhalen. Daarbij hoorde het telefonisch contact zoeken met de ouders van leerlingen die het bewuste weekeinde op het schoolplein door omwonenden waren gesignaleerd.

De Commissie kan de uitlatingen over niet met name genoemde personen, die de heer A1 in de pers heeft gedaan, niet betitelen als smaad in de richting van L. Het is overigens ook niet aan de Commissie om een dergelijke kwalificatie te doen; dat ligt veeleer op het terrein van een strafrechter.

Het is de Commissie niet in voldoende mate vast komen te staan dat het optreden van de heer A1 de oorzaak is geweest van een geruchtenstroom die ten nadele van L heeft gewerkt. Ter zitting is gebleken dat er in de gemeente P2 - en meer in het bijzonder het dorp P - sprake was van maatschappelijke onrust door de grote hoeveelheid vernielingen die werden gepleegd. De vernielingen waren, zo begrijpt de Commissie, gesprek van de dag in het dorp en kwamen ook als onderwerp terug op facebook.

De Commissie verklaart de klacht, voor zover gericht tegen de heer A1, ongegrond.

De ouders hebben hun klacht in eerste instantie binnen de organisatie van de Stichting X willen doen behandelen. De heer A2 heeft in zijn hoedanigheid van bestuurssecretaris aan de ouders geschreven dat, gelet op het lopende onderzoek van de politie, geen uitspraak gedaan kon worden in de kwestie. Daardoor zou de klacht niet in behandeling kunnen worden genomen.

Artikel 4 van de klachtenregeling die voor de Stichting X geldt, geeft aan het bevoegd gezag de bevoegdheid een klacht zelf af te doen, wanneer het van oordeel is dat zij op eenvoudige wijze kan worden afgedaan.

Naar het oordeel van de Commissie kon de heer A2 tot de gevolgtrekking komen dat het afdoen van de onderhavige klacht niet eenvoudig zou zijn.

Dat brengt nog niet met zich mee dat hij bevooroordeeld zou zijn.

Voor zover de klacht inhoudt dat de heer A2 ten onrechte een behandeling van de klacht binnen de organisatie van de Stichting X heeft tegengehouden, verklaart de Commissie die ongegrond.

Genoemd artikel 4 van de klachtenregeling schrijft voor dat een bij het bestuur ingediende klacht, die het niet zelf kan afdoen, doorverwezen dient te worden naar de klachtencommissie dan wel naar de vertrouwenspersoon.

De Commissie stelt vast dat deze doorverwijzing niet heeft plaatsgevonden. De ouders hebben zelf hun weg naar deze Commissie moeten vinden.

De Commissie verklaart de klacht tegen de heer A2 gegrond, voor zover daarmee wordt bedoeld op het niet verwijzen van de klacht naar een van de instanties die in de klachtenregeling worden genoemd.

5. Aanbeveling

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.

Aldus uitgebracht op 26 februari 2014 door de Klachtencommissie voor het Katholiek Onderwijs, mevrouw mr. E.A.M van Oorscot, voorzitter, mevrouw drs. V.M.L. Gommers-Weijnen, en mevrouw E.H.M. Houben, leden, bijgestaan door de heer mr. H. Nentjes, adjunct- secretaris.